

VIDA GERGELY

ért, semmit

Van egy (1) emlékem: ahogy anyunak
próbálok megmagyarázni valamit.
A begyben összeszorított három ujj
az emlékem, mozgás helyett a hadonászás,
a vehemencia.

Ő sóskával kínál, ha már átjöttem,
hozza a kenyeret, kimegy érte a mondat
közepén, mert krumplival nem
szeretem. A marhahús stabil, a marhahús-klisé.

Anyu nem ért semmit,
de ez oké.
Anyu nem is hús,
de közel vagyok,
langyos, melegszik, összeér a bőrünk
egy helyen, ahogy elém teszi, ez is
oké.

Anyu, anyu,
azt hiszem, fogalom vagy,
a fogalom definíciója,
kb. az, aminek átismételtem érettségi előtt.
Utánadolvastam, bizony. Amit apuval tettetek
velem, ahhoz nem fér kétség,
ne félj. Csak érteni nem lehet. Ja.

Snuff

Már csak hullákat találni,
ki tudja hány évesek,
ők sem tudják hány éves vagyok.
Nem voltam már itt, amikor meghaltak.
A körülményekhez képest jó állapotban vannak,
rájuk van írva a halál oka,
bele van karcolva a műanyagba
körümmel.

Mennyivel könnyebb lenne,
ha felvehettem volna videóra a
kimúlás zavarba ejtő időszakait
– vajon hónapok lehettek, évek?
Vagy ha lefotózok néhány pillantást azok közül,
amelyek nem hozzám kötődtek már,
és végképp nem a fotóapparátus megingathatatlan
jelenlétéhez.
Hanem ahhoz az ürességhez,
melyről tőlem hallottak először,
és csak bolygónyi mágnesgömbhöz
lehetett hasonlítani. Nincs ennél tapinthatóbb
tökéletesség, és nemcsak a matchboxok alvázát vonzza.

Azt mondják, mások haldoklásából
megtudhatod, ki vagy.
Erről az álmomról akkor
meséltem nekik, mikor még (a) dagadt hatodikos voltam,
de már érett ahhoz, hogy milyen részeket érdemes
elhallgatni. Ezekre értelemszerűen
nem is emlékszem.

Elefánt a gyerekszobában

Ismered, barátom, a gyerekszobákat:
mennyi tárgy marad bennük, sok abbahagyott
holmi, szerteszét.

Az enyém ugyanilyen ismerős,
nem nevezek meg egyet sem.
A különbség, ha van, hajszálnyi,
ebbe kapaszkodom.
De mi közöd hozzá?

Olyan klassz végigtekinteni a horpadt arcokon.
Csak erőltetve tudom kikerülni a tárgyak
testét, lábam a szőnyeget is alig éri.
Erre mondd, lavírozok, akár egy ormóttan
plüssállat. Pedig ez csak lebegés,
mintha lenne is gravitáció, meg nem is.

Félek, leverek valamit.
Húgom babái a hasukat fogják. Ciki,
nyilván megzakkantam.

Hogyan jutok ki *e bordelből?*
Ez meg anyám hangja, egy talált tárgy,
fájdalmasan anyaszerű.
Meg kell valahogy oldani –
ennyi üzenet sem jön a palackból.
Törni szükségtelen hozzá,
és bezúzni sem kell semmit.
Persze nem lesznek a dolgok kevésbé
lehangoltak ettől.